TRĂIASCĂ CEA DE-A 45-A ANIVERSARE A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE !

Proletari din toate țările, uniți-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 890
Marți 6 noiembrie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

LUMINA MARELUI OCTOMBRIE

Se împlinesc 45 de ani de la înfăptuirea de către muncitorii și țăranii ruși, sub conducerea gloriosului partid creat de Lenin, a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Răsturnînd pentru totdeauna dominația capitaliștilor și moșierilor, Revoluția din Octombrie a eliberat toate popoarele din fosta Rusie țaristă de sub asuprirea socială și națională, a trecut conducerea statului în mîinile oamenilor muncii și i-a călăuzit pe drumul larg al mărețelor transformări socialiste.

Pe drumul luminat de Marele Octombrie, eroicul popor sovietic și-a transformat patria într-o mare putere socialistă, atrăgînd admirația întregii omeniri progresiste. Dintr-o țară a uneltelor celor mai primitive, cum era pe vremea țarismului, patria lui Lenin a devenit țara tehnicii înaintate, a mașinilor și a aparatelor de înaltă precizie, a liniilor automate și a mașinilor electronice de calcul, a navelor cosmice și a celor mai puternici giganți energetici din lume. Faptul că oamenii sovietici au realizat prima centrală atomoelectrică din lume, prima rachetă intercontinentală cu mai multe trepte, primul satelit artificial al pămîntului, primele zboruri în Cosmos, demonstrează că știința sovietică a dobîndit întîietatea pe plan mondial în cele mai importante domenii.

Succesele epocale ale Uniunii Sovietice constituie temelia sigură a noilor victorii de însemnătate istorică spre care se îndreaptă poporul sovietic pe calea construirii societății comuniste. Sarcina economică principală pe care și-au propus-o Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și poporul sovietic, este de a crea în curs de 20 de ani baza tehnică materială a comunismului. În următorii zece ani, volumul producției industriale va spori de circa 2,5 ori, iar în decurs de 20 de ani — de cel puțin 6 ori. În 1980, Uniunea Sovietică va produce 2.700—3.000 miliarde kWh de energie electrică, producția de oțel va atinge aproximativ 250 milioane tone anual, de 59 ori mai mult decît producea Rusia țaristă în 1913 și de 3,8 ori mai mult decît a produs Uniunea Sovietică în 1960. În anul 1980, din metalul produs numai în 24 de ore se vor putea produce circa 150.000 tractoare. Pe baza mecanizării agriculturii și a folosirii consecvente a metodelor intensive, volumul producției agricole în 10 ani va spori de circa 2,5 ori, iar în 20 de ani — de 3,5 ori.

La cea de-a 45-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, eroicul popor sovietic se află angajat într-o muncă plină de entuziasm pentru traducerea în viață a măreților obiective ale Programului P.C.U.S. adoptat la cel de-al XXII-lea Congres. Acest Program arată întregii omeniri calea spre comunism, orînduirea care asigură deplina satisfacere a cerințelor materiale și spirituale ale celor ce muncesc, instaurează pacea, munca, libertatea, egalitatea, fraternitatea și fericirea tuturor popoarelor.

Pe calea deschisă de Marele Octombrie, sub invincibilul său steag, înaintează astăzi umăr la umăr un miliard de oameni — popoarele puternicului lagăr socialist. Se dezvoltă și se consolidează continuu sistemul mondial socialist — comunitatea socială, economică și politică a popoarelor libere și suverane care pășesc strîns unite pe calea socialismului și comunismului. În același timp pozițiile economice, politice și ideologice ale imperialismului continuă să slăbească, iar orînduirea capitalistă se discreditează tot mai mult în ochii popoarelor. În țările capitalului se intensifică lupta clasei muncitoare, a poporului împotriva dominației monopolurilor, pentru cauza păcii, democrației și socialismului ; sub loviturile puternice ale mișcării de eliberare națională, colonialismul se prăvale tot mai mult spre lichidare.

Ideile Revoluției din Octombrie călăuzesc omenirea pe calea păcii și fericirii ; Uniunea Sovietică este inițiatoarea planurilor de dezarmare generală și totală, de lichidare definitivă a colonialismului, de lichidare a rămășițelor nefaste de pe urma celui de-al doilea război mondial. Principiile leniniste ale coexistenței pașnice care stau la baza politicii externe a U.R.S.S. și a țărilor socialiste exercită o influență tot mai mare asupra desfășurării evenimentelor internaționale, spre binele întregii omeniri.

Poporului nostru muncitor îi sînt scumpe ideile Revoluției din Octombrie. Pășind în strînsă unire cu Uniunea Sovietică și celelalte țări frățești, țara noastră obține remarcabile succese în noua etapă în care a intrat, etapa desăvîrșirii construcției socialiste. Astăzi, țărănimea noastră, urmînd îndemnul Partidului Muncitoresc Romîn, formează o singură și puternică familie — familia colectiviștilor — și muncește cu drag ogoarele înfrățite, pentru belșug și fericire, așa cum a văzut la oamenii care au înfăptuit Revoluția din Octombrie și la urmașii acestora.

Luînd parte din toată inima la sărbătorirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, alături de întregul nostru popor, oamenii muncii din agricultură adresează poporului sovietic un fierbinte salut și îi urează frățește victorie deplină în realizarea măreților sarcini trasate de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., în lupta pentru cauza comunismului și a păcii.

TRĂIASCĂ GLORIOSUL STEAG LENINIST AL MARELUI OCTOMBRIE !

Spune, cîntec roșu, spune !

**— Spune, cîntec roșu, spune,
Cîte stele sînt pe lume ?
— Mii și mii, de nu se poate
Să le numeri chiar pe toate.
Nici măcar cerul nu știe
Cîte stele mi-l mîngîie
Dar, în zori, spre dimineață
Ele nu mai au viață.
— Spune, cîntec roșu, spune,
Despre-o altă stea în lume.
— Zicu-ți eu un cîntec mare
Despre-o stea nemuritoare.
Ea strălucе-n lumea-ntreagă,
Steaua roșie și dragă !
Raza ei este prea lungă,
Ca vreo noapte s-o ajungă.
Prea aprinsă-i flacăra
Ca s-o stingă cineva.
— Spune, cîntec roșu, spune,
Cine a adus-o-n lume ?
— Un popor care-a dat lumii
Cale nouă-nțelepciunii.
Slavă lui, și cîntec mare
Țării lui Soare Răsare.
— Spune, cîntec roșu, spune,
Ce aduse steaua-n lume ?
— O busolă, ca s-arate
Drumul larg spre libertate,
Spre belșug și fericire,
Drum de pace și-nfrățire.**

★

**Multe stele sînt pe cer
Însă dimineața pier
Numai tu roșie stea
Veșnic ne vei lumina.**

GEORGE CIUDAN

Beneficii mari la hectar din cultura porumbului

În anul acesta, gospodăria agricolă de stat Pietroiu a însămînțat cu porumb o suprafață de 1.725 de hectare, dintre care 835 de hectare în cultură irigată. Cu toată lipsa de precipitații din vara aceasta, muncitorii, inginerii și tehnicienii gospodăriei noastre au obținut recolte bogate la hectar. Astfel, pe suprafața de 835 de hectare irigate, am obținut cîte 8.280 kg de porumb boabe la hectar, față de 5.500 kg planificate, iar de pe suprafața de 890 ha neirigată, producția medie a fost de peste 4.200 kg boabe la hectar, adică cu 1.900 kg porumb boabe mai mult decît prevede planul.

Calculîndu-se producția medie, rezultă că noi am realizat în medie cîte 6.200 kg porumb boabe la hectar. Cea mai mare producție a obținut-o secția Borcea, 8.500 kg de porumb boabe la hectar, pe 458 de hectare și secția Tineret 7.500 kg la hectar în cultură irigată. Brigadierul Gh. Hlopețchi, a realizat 9.000 kg la hectar în cultură irigată pe 145 de hectare, iar brigadierul Ion Ivan — 8.800 kg boabe la hectar pe 115 hectare. De asemenea, brigadierul Ion Năstase a obținut cîte 5.100 kg porumb boabe în condiții de neirigare pe 75 de hectare.

Care este secretul obținerii acestor producții mari ?

În primul rînd agrotehnica a avut rolul hotărîtor. Astfel încă din vara anului trecut îndată după adunarea paielor, parcelele destinate culturii porumbului au fost îngrășate cu cîte 300—400 kg superfosfat la hectar în funcție de fertilitatea fiecăreia și grăpate cu grapa cu colți reglabili, după care s-a făcut arătura adîncă de vară la 28—30 cm cu și fără scormonitor. La fel s-a procedat și cu parcelele eliberate tîrziu făcîndu-se arătura adîncă de toamnă. În cursul iernii pe solele ce urmau a se cultiva porumb în sistem irigat s-au administrat cîte 300—400 kg de îngrășăminte azotoase la hectar, iar la cele neirigate cîte 150—200 kg la hectar. La începutul lunii martie, cînd terenul s-a zvîntat, arătura a fost grăpată cu grapa cu colți reglabili la adîncimea de 3—5 cm. Pînă la semănat s-au mai făcut încă două lucrări cu grapa cu discuri în agregat cu grapa cu colți reglabili din care una chiar în ziua semănatului. În a cincea zi după semănat, fiecare parcelă a fost grăpată cu grapa cu colți reglabili. Pentru a feri culturile de atacul Tanimecusului, înainte de răsărirea plantelor, parcelele au fost tratate cu Aldrin sau Duplitox. Pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, noi am efectuat cîte 4 prașile mecanice și 3 prașile manuale pe rînd, asigurîndu-se o densitate de 32.000—38.000 plante recoltabile la hectar pe suprafața neirigată și 42.000—50.000 plante la hectar pe suprafața irigată.

Aplicînd în mod conștiincios udările și verificînd de fiecare dată ca apa să umecteze solul pe o adîncime de cel puțin 75—100 cm (pe solul cu pînză freatică adîncă) am asigurat în acest fel condițiile necesare pentru obținerea unor producții mari la unitatea de suprafață. În total am dat 3—4 udări cu norme de udare care au variat de la 300—500 m. c. apă la hectar. Dacă am fi putut da cîte 3.000 m. c. la ha, gospodăria noastră ar fi obținut o producție de 10.000 kg porumb boabe la hectar.

Ținînd seama de experiența cîștigată G.A.S. Pietroiu s-a profilat, pentru anii viitori în producția vegetală, în cultura porumbului. De altfel tabelul de mai jos evidențiază evoluția principalilor indicatori realizați de gospodăria noastră la cultura porumbului, ceea ce confirmă pe deplin posibilitățile noastre

U/M	1958	1959	1960	1961	1962
Suprafața cultivată ha	2.219	1.562	1.618	1.572	1.725
Producție medie kg/ha	1.957	2.206	4.490	5.090	6.200
Preț cost lei/to	484	578	423	566	500

În condițiile unei producții ridicate și ale reducerii prețului de cost, cultura porumbului este o ramură de producție deosebit de rentabilă. Ea a adus gospodăriei în 1958, aproape 600 lei beneficii la hectar, în 1959 aproape 700 lei, în 1960 peste 1.200 lei, în 1961 aproape 1.400 lei, iar în 1962, după date preliminate, peste 1.800 lei.

Trebuie subliniat, de asemenea, faptul că, în acest an, pe un lot de 100 ha cultură semincеră, pe care s-a realizat o producție medie la hectar de mai bine de un vagon porumb boabe, în gospodărie s-a înregistrat un beneficiu de peste 15.000 lei la ha.

De asemenea, în cultura neirigată, acolo unde s-a obținut, pe circa 150 hectare, aproape 7.500 kg porumb boabe la hectar, beneficiul a fost mai mare decît media pe gospodărie, respectiv, circa 2.100 lei la ha.

Vorbind despre agrofond și lucrările culturale, nu poate fi trecută cu vederea nici însemnătatea fertilizării solului. Porumbul este o cultură îndeobște recunoscătoare la îngrășăminte. A asigura o fertilizare corespunzătoare, prin folosirea a 20-30 tone gunoi de grajd la hectar sau cantități corespunzătoare de îngrășăminte chimice, este o chezășie a unor producții ridicate. Practica fruntașilor ne arată că pe solurile gospodăriei noastre, trebuie să se asigure anual circa 200 kg NPhK substanță activă la hectar.

Trebuie reținut faptul că porumbul se poate preta și la monocultură, fără a se ajunge la diminuarea producției. Astfel, în G.A.S. Pietroiu, au existat sole pe care porumbul a revenit 4 ani consecutiv, fără a se ajunge la diminuarea producției. Dimpotrivă, pe o asemenea solă în cultură neirigată, în condițiile unei fertilizări și agrotehnici superioare, s-au obținut peste 6.500 kg boabe la hectar.

Pentru anul 1963, gospodăria noastră și-a planificat să cultive 5.406 hectare cu porumb cu o producție de 6.300 kg boabe la hectar. În acest scop noi am și fertilizat 2.206 hectare cu 731 tone superfosfat și o cantitate importantă de gunoi de grajd. Pe circa 2.600 de hectare s-au făcut arături de vară.

DUMITRU DUMITRU
Erou al Muncii Socialiste, director al G.A.S. Pietroiu

ÎN INIMA BĂRĂGANULUI

L-am cunoscut acum cîteva seri la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din Lehliu-Sat, regiunea București. Povestea vieții colectivistului Dumitru Ion — fost prizonier în Uniunea Sovietică — se aseamănă ca două picături de apă cu cea a lui „Mitrea Cocor" eroul cunoscutei opere a lui Mihail Sadoveanu.

— Am văzut multe colhozuri în Siberia și în alte regiuni ale Uniunii Sovietice — spunea Dumitru Ion. Am văzut cum oamenii, urmînd învățăturile lui Lenin, au înlăturat exploatarea și-au făcut o viață nouă, fericită. Cînd m-am înapoiat la noi în sat, le-am arătat și eu rudelor, vecinilor, prietenilor, faptele mărețe pe care le văzusem acolo. Iar cînd am întemeiat gospodăria colectivă, am propus — și adunarea generală a aprobat cu entuziasm — să-i dăm numele de „Drumul lui Lenin".

...Umblu prin largile ograzi ale gospodăriei colective. Poposim la grajduri, la saivane, la puiernițe, la magaziile pline cu bucate. Într-un loc, sînt parcă dealuri întregi de porumb știuleți, adevărat aur. Nu ne mai săturăm să admirăm bogăția obștească a colectiviștilor. Iată o remiză plină cu mașini agricole — motoare stabile, mașini de bătut porumb, selectoare ; autocamioane ; iată fermele de animale și păsări, care numără mii de capete. Fondul de bază al gospodăriei a ajuns la 2.670.000 lei, iar veniturile obținute în acest an trec de 4.580.000 lei.

A înflorit și viața colectiviștilor. Ei și-au construit și renovat în ultimii ani peste 200 de case. Pe unele acoperișuri — ca la Petre Ion sau Nicolae Constantinescu — au apărut și antenele televizoarelor.

— Întotdeauna, ca și acum în preajma zilei de 7 Noiembrie, vorbim între noi și ne gîndim cu dragoste și recunoștință la oamenii sovietici, care prin faptele lor ne-au arătat drumul pe care trebuie să mergem — drumul lui Lenin, spune colectivistul Dumitru Ion.

Vorbele colectivistului deveniră mai pline de înțeles cînd, mergînd pe ulițele satului, întîlnirăm frumosul cămin cultural cu sala de spectacole de 600 de locuri, cinematograful, clubul și biblioteca — dispensarul, casa de nașteri, noul magazin universal, dispensarul veterinar, librăria... Anul acesta s-a terminat și electrificarea comunei.

...În sala căminului cultural e liniște ; nu se aud decît glasurile artiștilor amatori de pe scenă. Formația de teatru din comună, joacă piesa „Neamurile" de Teofil Bușecan. Printre spectatori se află și mulgătorii Victor Dordea și Alexandru Petcu, ciobanii Gheorghe Moise și Marin Călin, tractoriștii Costică Voiculescu și Marin Stoian.

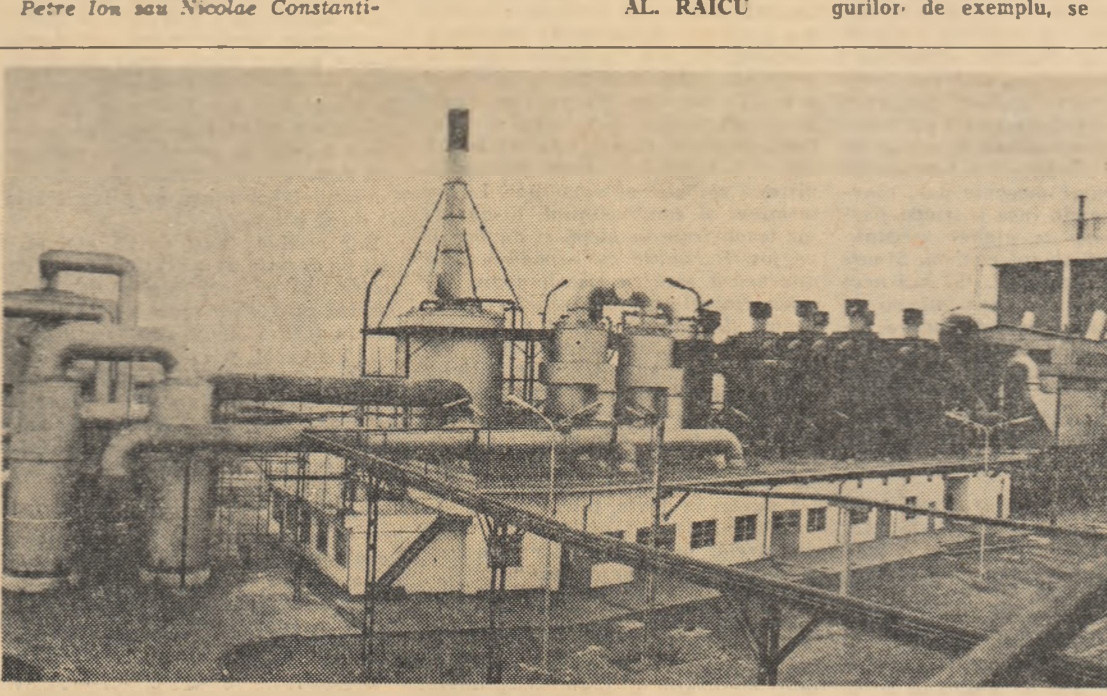
Spectacolul este filmat de o echipă de la Studioul „Alexandru Sahia" din București.

Privind chipurile desfătate ale oamenilor — îmi revine în minte marele tablou în ulei pe care-l văzusem cu un ceas înainte pe un perete al biroului organizației de partid — Lenin vorbind mulțimii.

Ce frumos, ce părintește le-a vorbit el oamenilor!

Și, după cum se vede, din vorbele lui a purces viața nouă și în satul acesta din inima Bărăganului.

AL. RAICU

În fiecare an de la Combinatul chimic de la Năvodari, pleacă spre ogoarele patriei noastre mii și mii de tone de îngrășăminte. În fotografie : vedere parțială a combinatului.

ÎN CINSTEA MARII SĂRBĂTORI

★ ★

Fruntași la arăturile adînci de toamnă

Desfășurînd cu însuflețire întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie, oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre au obținut realizări de seamă în efectuarea lucrărilor agricole de toamnă.

Astfel, mecanizatorii din regiunile București și Galați, au făcut arături adînci de toamnă pe 64 la sută din suprafața planificată, iar cei din regiunile Dobrogea și Oltenia au arat 63 la sută și respectiv 56 la sută din suprafața prevăzută în plan. Pînă de curînd au fost arate adînc în întreaga țară peste 1.900.000 de hectare.

În aceste zile mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat folosesc la executarea arăturilor adînci toate tractoarele eliberate de la însămînțări. O bună parte din tractoare lucrează în două schimburi, iar altele în schimb prelungit. Mecanizatorii zoresc terminarea cît mai grabnică a arăturilor adînci menite să asigure o recoltă mai bogată în anul viitor.

Succese în acțiunea de fertilizare a solului

Paralel cu executarea arăturilor adînci de toamnă membrii gospodăriilor agricole colective și muncitorii din gospodăriile de stat au intensificat acțiunea de fertilizare a solului. Astfel, au fost încorporate în sol peste 1.346.000 de tone de îngrășăminte organice, pe o suprafață de peste 65.900 hectare. Îngrășăminte chimice s-au aplicat mai bine de 22.830 de tone, pe o suprafață de peste 71.950 hectare. De asemenea, spre deosebire de alți ani, organele tehnice și consiliile de conducere din unitățile socialist-cooperatiste și de stat acordă în această toamnă o mai mare atenție aplicării de amendamente pe terenurile acide. Pînă de curînd au fost împrăștiate și s-au încorporat în sol 155.000 de tone de rezidii industriale cu calcar pe mai bine de 32.960 de hectare.

În zilele ce urmează, atît membrii gospodăriilor colective cît și lucrătorii din gospodăriile de stat vor intensifica transportul și împrăștierea îngrășămintelor și a amendamentelor calcaroase.

Pomiviticultori harnici

Cu avînt sporit se muncește în aceste zile și în sectorul vitipomicol. În regiunile Galați, Dobrogea, Iași, Crișana, Ploiești recoltatul strugurilor de exemplu, se apropie de sfîrșit, iar în celelalte regiuni s-a cules și vinificat mai bine de 50 la sută din recolta de struguri.

În vederea înființării de noi plantații de vii și pomi au fost desfundate peste 7.430 hectare, adică 54 la sută din plan.

În unele regiuni, cum sînt Argeș, Ploiești și Oltenia, au fost făcute pînă de curînd gropi pe suprafețe însemnate în vederea plantării de toamnă a pomilor.

Realizări importante la livrarea produselor

Lucrătorii gospodăriilor agricole de stat din întreaga țară, antrenați în întrecere socialistă, au reușit ca în cinstea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie să obțină însemnate succese. Astfel, unitățile Trustului Gostat Mureș-Autonomă Maghiară au realizat pînă acum peste 95 la sută din planul de livrare la carne, cele din Trustul Sibiu în proporție de 82 la sută, cele din Cluj 78 la sută iar cele din Crișana 79 la sută.

Din viața satelor noastre

Fiii de colectiviști urmează cu drag cursurile școlilor de agricultură, pentru a deveni cadre de nădejde în unitățile agricole socialiste. În fotografie : elevii din anul al 3-lea de la școala tehnică horticolă din Odobești, regiunea Galați, ascultînd explicațiile directorului școlii, Gheorghe Coman, la lecția despre arăturile în livadă în vederea înlăturării eroziunii solului.

Lumina culturii, după care a jinduit în trecut lumea satelor, pătrunde tot mai mult pînă în cel mai îndepărtat colț al patriei noastre. În fotografie : noul cămin cultural din comuna Slobozia-Moara, regiunea București.

Numeroși tineri și vîrstnici din comuna Borș, regiunea Crișana, sînt astăzi cititori pasionați. În fotografie : bibliotecara din comună împărțind cărți literare și agrozootehnice colectiviștilor.

Să trăiești, neînfricat om sovietic!

Prin ferestrele larg deschise, răzbăteau melodii vesele, plăcute. Era o dimineață limpede, de vară. Deodată, după o scurtă pauză, vocea crainicului, puternică, pătrunzătoare, începu textul unui comunicat.

„Astăzi 6 august 1961 ora 9,00 (ora Moscovei) în Uniunea Sovietică a fost lansată pe o orbită de Satelit al Pămîntului nava cosmică „Vostok-2".

Nava „Vostok-2" este pilotată de cetățeanul Uniunii Sovietice, pilotul cosmonaut maiorul Gherman Stepanovici Titov..."

Crainicul comunică mai departe sarcinile științifice ale acestui zbor, biografia eroicului cosmonaut, telegramele primite.

Această nouă realizare de uriașă însemnătate a Uniunii Sovietice, în cucerirea spațiului cosmic, făcea înconjurul lumii, aducînd în fața aparatelor de radio și televiziune milioane de oameni. Era o zi minunată pentru întreaga omenire.

— Îmi aduc aminte de duminica aceea : o zi însorită, frumoasă, spune Vasile I. Nicolae, președintele gospodăriei colective din Gorgota, regiunea Ploiești. Terminasem treieratul, începusem arăturile de vară... Treburi de-ale noastre, gospodărești, vechi de cînd lumea. Pe atunci ne tot chibzuiam să punem temelia gospodăriei colective.

Duminica, cînd ne stringeam mai mulți, tot despre asta vorbeam. Discutam ce văzusem în diferite vizite, făceam planuri de viitor.

— În acea zi, ce-i drept, am discutat mai puțin despre colectivă, adaugă învățătorul Jean Popescu, secretarul organizației de partid. Zborul lui Gherman Stepanovici Titov era o nouă veste uluitoare. Ne puneam zeci de întrebări : cum suportă sarcinile zborului, cum se hrănește, cum doarme, cum vede de acolo Pămîntul, cît va zbura, cum va cobori.

Vorbeam între noi și mereu ridicam privirile spre cer de parcă am fi așteptat să zărim nava cosmică „Vostok-2", pe acest nou erou cosmonaut, să-i vedem chipul. Am fi dorit mult să vedem cu ochii noștri un cosmonaut sovietic, un om neînfricat ca Gagarin și Titov, să-i stringem mîna, să-l îmbrățișăm, să-i spunem cît sîntem de mîndri de curajul și dîrzenia lui. De unde să fi știut că dorința noastră se va îndeplini atît de curînd...

...Camera în care depănăm aceste frînturi de amintiri este mobilată simplu : două mese, cîteva scaune, un dulap în care se păstrează actele și documentele contabilității colectivei. Pe biroul președintelui un tablou înrămat din care privește zîmbind, prietenos și cu o inimaginabilă bunătate și modestie maiorul Gherman Stepanovici Titov. Tabloul este păstrat în semn de dragoste și cinstire eroului care a zburat în Cosmos 25 de ore și 18 minute, înconjurînd pămîntul de 17 ori, parcurgînd mai bine de 700.000 de km.

— Dorisem atît de mult să-l vedem și iată că dorința noastră s-a realizat mai repede decît am crezut, spune colectivistul Ghicuță A. Nicolae, șeful echipei de rotărie.

— Da, este o dată de care ne vom aduce întotdeauna aminte, spune Vasile D. Nicolae. În seara zilei de 14 octombrie 1961 am avut adunarea generală de constituire a gospodăriei noastre colective, un eveniment în viața fiecăruia dintre noi, căci pășeam pe drumul luminos al belșugului și bunăstării. A doua zi dimineața colectiviștii noștri l-au întîmpinat cu toții pe Gherman Stepanovici Titov în capătul satului, cînd a pășit în regiunea Ploiești. Tot satul Gorgota, de la bătrînii încărunțiți pînă la pruncii de-o șchioapă au umplut ambele părți ale șoselei aclamîndu-l dăruindu-i flori și toată admirația lor.

— Mulți dintre noi i-am strîns mîna căci mașina mergea încet, subliniază mîndru, Ghicuță A. Nicolae. Și avea o privire atît de curată, atît de limpede tînărul acela sovietic, un zîmbet atît de bun și prietenos că dacă ar fi fost posibil l-am fi cuprins în brațe, l-am fi sărutat și l-am fi ținut cel puțin o zi numai aici, la noi, în Gorgota, să vadă cîtă bucurie avem noi, cu cîtă încredere pășim pe drumul luminos al bunăstării și belșugului.

— A trecut mai bine de un an de la emoționanta întîlnire a colectiviștilor din Gorgota cu Gherman Titov. Și numele și ființa acestui curajos om sovietic au rămas pentru totdeauna în inimile și amintirea colectiviștilor.

O dovadă vie este și portretul acesta, păstrat cu dragoste, din care Titov zîmbește cald, luminos, inteligent.

Să trăiești, neînfricat om sovietic !

LUCIAN CURSARU

Un prieten prețios

Oamenii muncii din țara noastră au găsit cu adevărat un prieten apropiat și prețuit în cărțile scriitorilor sovietici. O dată cu eliberarea țării noastre, cînd a început o largă acțiune de tipărire a literaturii ruse și sovietice, mase tot mai largi de cititori au fost cucerite de măiestria acestor scriitori.

În ce mă privește, îndeplinesc în mod voluntar munca de bibliotecar sătesc la Surdila-Greci, din anul 1960. În cele peste 1.600 de volume cîte avem în bibliotecă, literatura sovietică este reprezentată de scriitori cu renume mondial ca : Maxim Gorki, Maiakovski, Șolohov, Serafimovici, Fadeev, Ostrovski, Polevoi, Galina Nicolaeva, Vera Panova și mulți alții. Multe din primele ediții ale operelor acestora au trecut prin atîtea mîini, au fost în asemenea măsură căutate și citite de sătenii noștri, încît au trebuit să fie înlocuite cu ediții noi.

Uneori cărțile noastre au fost mult cerute după ce sătenii au văzut filmele sovietice. Îmi amintesc, bunăoară, cît de mult a fost cerută povestirea : „Soarta unui om" după ce a rulat la noi filmul cu același nume.

Am stat deseori de vorbă cu cititorii bibliotecii întrebîndu-i ce anume le-a plăcut dintr-o carte sau alta. Mi-am dat seama că le-a plăcut mult eroismul oamenilor sovietici în lupta pentru apărarea Revoluției de albgardiștii și interventioniștii, dîrzenia și curajul cu care au înălțat temeliile puternice ale primului stat socialist și cu care au apărat țara sovietică de cotropitorii naziști. Chipurile luminoase ale Pelaghiei Nilovna, al lui Davidov, al lui Pavel Korceaghin, ale eroilor din romanul „Pe Donul liniștit" au fost deosebit subliniate în recenzii și discuții organizate la bibliotecă.

Mult citite sînt și cărțile scriitorilor ruși. În fișele unor cititori pasionați cum sînt Tache Roaniță, Leonida Spinu, Profir Alexandru, Valerica Panait, Manda Culcer, Constantin Raneti și alții, sînt înscrise numeroase cărți ale scriitorilor ruși și sovietici pentru care au sincere cuvinte de prețuire și admirație. De aceea, fiecare nouă carte sovietică ce sosește în biblioteca noastră sătească are din primul moment zeci de cititori care vor s-o obțină printre cei dintîi. Și aceasta este, fără îndoială, un semn de prețuire și respect.

IOANA BADIN
bibliotecară în satul Surdila — Greci, regiunea Galați

Ce să citim

JUHAN SMUUL: „Cartea ghețurilor"

(Premiul Lenin pentru literatură, 1961)

Pasionantă și instructivă totodată cartea de călătorie a scriitorului sovietic Juhan Smuul este o istorisire plină de dinamism a peripețiilor unei expediții sovietice plecate din patrie spre Polul Sud și rămasă pentru cîteva luni, peste o jumătate de an, să activeze pe țărmurile de gheață ale Antarcticei. Pasionante și captivante sînt faptele de eroism ale marinarilor și cercetătorilor științifici, care o dată ajunși la ținta desfășoară munca lor științifică în condițiile luptei cu necunoscutul și cu forțele naturii vitrege dezlănțuite aproape neîntrerupt.

Dar dacă atenția scriitorului Juhan Smuul se îndreaptă, cum e și firesc, spre ceea ce înfățișează oamenii sovietici ca exploratori ai continentului alb, nu e mai puțin adevărat că el face loc în paginile sale și pitorescului exotic, umorului rezultat spontan din situații amuzante, informației documentare de ordin geografic, istoric sau etnografic. Căci din Leningrad, punctul de plecare al expediției, trecînd prin Canalul Mînecii, golful Biscaya, coasta vestică a Africii, Oceanului Indian și, în sfîrșit, Australia, nenumărate sînt episoadele descrise colorat și dovedind simț ascuțit de observație, ingeniozitate. Descrierea Capetownului, de pildă, cu atmosfera lui de port aglomerat dar și de oraș agitat de lupta populației de culoare împotriva legilor rasiste ale guvernului Verwoerd este bine realizată, antrenantă și profund grăitoare pentru viziunea înaintată, comunistă, umanistă a autorului.

Memorialul de drum „Cartea ghețurilor" își justifică bunele aprecieri și Premiul Lenin pentru literatură ce i s-a decernat anul trecut, mai ales prin relatarea vieții colectivului sovietic ce lucrează în condițiile iernii polare. Furtunile năprasnice, lipsa de aer la marile altitudini ale platoului de gheață, accidentele ce survin din cauza climei aspre, depărtarea de cei dragi și rigorile vieții în barăcile înzăpezite ar putea face traiul greu de suportat. Însă Juhan Smuul înfățișează foarte convingător forța morală a colectivului socialist, tehnica excelentă ce-i ajută, confortul maxim oferit vajnicilor cuceritori ai nepătrunselor taine ale lumii zăpezilor veșnice. Și în plus impresionează, pe lîngă multe alte notații de frumoasă ținută reportericească, afirmarea solidarității dintre exploratorii sovietici, americani, belgieni, australieni etc., uniți în lupta pașnică pentru cercetarea Antarcticei.

Lumina revoluției în casele noastre

Am citit cîndva rîndurile scrise de marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu, unde el a spus atît de frumos și de adevărat că „Lumina vine de la Răsărit". Da! lumina care a intrat în casele noastre — bucuria și belșugul — purcede din marea lumină care s-a revărsat pe întreg pămîntul în zilele Marelui Octombrie.

De 12 ani de cînd sînt colectivist, pot spune, pe drept cuvînt, că trăiesc cu adevărat o viață nouă, luminoasă, lipsită de grija zilei de mîine. Nu cu multă vreme în urmă, din cîștigul realizat la colectivă, mi-am construit o casă mare și frumoasă, cu 5 camere, împodobită cu de toate, așa cum îi șade bine unei case de colectivist : mobilă nouă — compusă din studio, mese, scaune, un bufet pentru bucătărie, aragaz, un televizor. Din banii cîștigați la colectivă și din surplusurile de cereale vîndute statului, mi-am cumpărat și o motocicletă. Dar nu numai familia mea trăiește în belșug și bunăstare, ci toți consătenii mei. E destul doar să amintesc aci, în rîndurile de față că în ultimii ani aproape 300 de familii de colectiviști și-au făcut case noi, trainice și luminoase, sau și le-au transformat pe cele vechi. Că tot cu sutele și-au cumpărat garnituri noi de mobilă, aragaze, iar vreo 40 au motorete, scutere și motociclete. Mulți colectiviști au aparate de radio, iar vreo 20 televizoare.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie este far luminos, deschizător de drumuri pentru întreaga omenire muncitoare.

PETRE CREȚU
colectivist din comuna Baba Ana, raionul Mizil, regiunea Ploiești

Amintiri dintr-o vizită la prieteni dragi

A devenit o tradiție, ca în fiecare an, soli ai popoarelor sovietice să fie oaspeți dragi ai poporului nostru. Și, de asemenea, soli ai poporului nostru să plece în țara vecină. Schimburile de delegații au un scop bine definit : strîngerea și mai mult a legăturilor de prietenie dintre cele două popoare, care, umăr la umăr, năzuiesc spre aceleași țeluri. Ele dau în același timp prilejul de cunoaștere și mai bună a felului în care cele două popoare își rostuiesc viața.

— Pe la începutul lunii octombrie, un grup de specialiști din agricultura țării noastre : ingineri agronomi, mecanici, zootehnicieni etc., a vizitat timp de două săptămîni Uniunea Sovietică. Printre aceștia a fost și inginerul mecanic Valerian Caraman, de la gospodăria agricolă de stat Săhăteni, regiunea Ploiești. Cu multă dragoste își amintește inginerul Caraman de primirea deosebit de caldă, de prietenească, pe care le-a făcut-o oamenii sovietici din primul moment de cînd au pășit pe pămîntul țării prietene.

— Între 29 septembrie și 10 octombrie, am avut fericirea să fim oaspete al Uniunii Sovietice. Și acum mă încearcă sentimente de neuitat pentru felul cum am fost întîmpinați, primiți și conduși de oamenii sovietici pe pămîntul patriei lor dragi. Așa am fost primiți la colhozul „Lenin" din satul Cotovsk din preajma Chișinăului, la sovhozul din împrejurimile Kievului, în orașul Kiev, la Moscova, peste tot pe unde am trecut. Am rămas în același timp plin de admirație față de minunatele locuri vizitate și totodată, pot spune, că cunoștințele atît ale mele, cît și ale celorlalți vizitatori din grupul nostru, s-au îmbogățit și mai mult cu lucruri noi, din experiența în producție a oamenilor sovietici, fie în agricultură, mecanizare sau zootehnie. La colhozul „Lenin", de pildă, pe care l-am vizitat, am putut face cunoștință cu un puternic sector zootehnic, cu aplicare pe scară largă a științei agricole la lucrarea pămîntului, și mai ales o desăvîrșită mecanizare a lucrărilor care ușurează mult munca colhoznicilor. În sectorul zootehnic al acestui colhoz, bunăoară, mulsul vacilor, atît în grajduri cît și în taberele de vară, se face electric. De asemenea, adăpatul în grajduri sau în cîmp se face automat. Apoi transportul bălegarului și cel al furajelor se face mecanizat, ușurînd mult munca omului. Aici am avut putința să vedem că o seamă de lucrări în vie se fac mecanic și anume stropitul, prăfuitul și îngropatul viței de vie. Mecanizarea multor lucrări în vie se datorează faptului că distanța dintre rînduri (de 2,20 m) dă posibilitate tractorului D-20 special construit în acest scop să poată executa lucrările arătate. Acest colhoz, ca de altfel și sovhozul pe care l-am vizitat, este dotat cu un bogat parc de mașini și unelte agricole. Colhozul de pildă, are 74 de tractoare și 65 de autocamioane.

Vizitînd Expoziția economiei naționale de la Moscova, își deapănă în continuare amintirile inginerul Caraman, am văzut, printre altele, și un siloz amenajat la suprafață care era acoperit cu material plastic. E o metodă foarte bună și economicoasă de păstrare a furajelor însilozate pe timp de iarnă. Ar trebui să stăm multe ore împreună, spune tov. Caraman, pentru a vă putea povesti tot ce am văzut și vizitat în Uniunea Sovietică. Multe, foarte multe lucruri aș avea de spus despre Moscova, despre oamenii ei minunați, despre frumoasele monumente create de mîinile lor. Sînt lucruri trăite și văzute în țara care, timp de 45 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a mers din victorie în victorie, construind socialismul și acum, așa cum i-a învățat Lenin pe oamenii sovietici, au trecut sub conducerea gloriosului P.C.U.S. la construirea comunismului.

În mintea inginerului Valerian Caraman, care, așa cum spunea și el, a avut fericirea să viziteze Uniunea Sovietică, să fie oaspete al minunatului popor sovietic, toate aceste amintiri vor fi de neuitat.

GH. BACIU

Țăranii cîntă Revoluția

Floare cum a vrut LENIN

Foaie verde și-o cicoare,
Colo-ntre pămînt și soare
Răsărit-a mîndra floare !
Nu-i floarea din cer născută
Ci e pe pămînt crescută,
E din țara lui Lenin
Și țîșni în zboru-i lin
Cu maiorul Gagarin.

Floricică dalbă floare,
Nu e bombă zburătoare
Ci e floare pe senin
Floare cum a vrut Lenin.
Noi vrem flori și floricele
Să le ducem printre stele.
Cîntă-mi vesel, fluiere
Că m-aș face-un fluture
Să culeg ce mi-e iubit —
Polenul socialist —
Să mi-l pui pe aripioare
Și să mă ridic în zare
Să-l presăr în lumea mare,
Pacea să trăiască-n floare !

Auzită în comuna Cătina, raionul Cislău, regiunea Ploiești, de ILIUȚĂ POPESCU, șeful echipei de fluierași

LENIN viețuiește-n toate

Frunzuliță, foi vîrstate,
Lenin viețuiește-n toate.
Din soarele minții lui
O dat raze omului,
Peste sute de hotare
În grădina lumii mare,
Ciorchinat să fie-n toate
Rodul vremii luminate.
Unde-i cîntu-nbucurat,
Raza lui o luminat.
Unde-i omul slobozit
Raza lui o poposit ;
Unde lupta-i cu-ncordare,
Unde-i Lenin, tare-i omul.
Arde al lui Lenin soare
El cu floare-ncarcă pomul,
Pomul vieții-ncrengurat,
Peste lume răsfirat.

Auzită în comuna Dagîța, regiunea Iași, de ION SOCOL.

Deștelenitorii

„Valorificarea pămînturilor înțelenite este o măreață faptă de eroism a eroicului nostru popor în construcția comunismului. Ea va dăinui peste veacuri".

N. S. HRUȘCIOV

Doar cu 6 ani în urmă, pe spații imense se întindeau pămînturi cufundate de milenii într-un somn greu. Nu creștea pe ele decît iarbă ruginie, arbuști pipernicîți și saxaulul-floarea pustiului. Cît vedeai cu ochii, departe, pînă la inima orizontului — un spațiu dezolant : vara ars de vînturi fierbinți, și iarna acoperit de troiene. Doar rotirea solitară a vulturului era, aici, singura mărturie a vieții.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a chemat însă poporul la renașterea vastelor întinderi pe care n-a mai călcat picior de om.

Sute și mii de tineri, înflăcărați de romantismul unor asemenea sarcini grele, dar mărețe, au răspuns cu entuziasm chemării. Și din Moscova și Kiev, din Leningrad și Tașkent, din Tallin sau Gorki, au pornit trenurile tinereții, să dea viață stepelor nesfîrșite ale Kazahstanului, Altaiului, ale Siberiei apusene... Știau că n-o să fie ușor. N-a fost ușoară nici plecarea. Trebuia să se rupă de familie, de civilizația orașului socialist, de tovarășii de muncă, de confortul urban. Și ce-i aștepta ? O stepă pustie, o climă vrăjmașă.

Oamenii i-au înconjurat pe cei ce plecau, cu toată afecțiunea și grija lor.

Îmi povestea Sașa Hlipitko, un tînăr înalt, blond și cu ochii luminoși, astăzi directorul unui mare sovhoz, că, în drum spre gară, o bătrînică pe care n-a mai văzut-o niciodată l-a oprit întrebîndu-l cu îngrijorare : „Dar lucruri calde n-ai uitat să-ți iei, fiule ?" Oamenii aduceau la trenuri cartoane cu prăjituri, utilaj sportiv, cărți, flori. Ei înțelegeau ce înseamnă pentru economia țării, pentru bunăstarea poporului ofensiva vieții împotriva pămînturilor Răsăritului.

Pe aproape 42 milioane hectare de pămînturi amorțite de veacuri tălăzuiesc în bătaia vîntului lanurile.

Cînd, în martie 1955, Sașa Hlipitko a venit în Kazahstan, împreună cu cei 7 tovarăși ai săi, și-a așezat geamantanele în mijlocul stepei. Prietenii și-au împărțit atribuțiile : unul era director, celălalt — agronom șef, altul — inginer șef, unul — contabil șef, un șofer și doi tractoriști. Dar deocamdată nu aveau ce administra. Pe Hlipitko l-au numit șeful atelierului mecanic dar, bineînțeles, nu exista încă în stepa pustie, nici urmă de atelier mecanic. Aveau în schimb un camion, 5 corturi, saci de dormit și... 52 mii hectare de pămînt. Firește, pămîntul nu era decît o nesfîrșită întindere încremenită, dar tinerii cu ochii arzînd vedeau aevea vălurind pe ele oceanele de holde. Deasupra intrării unui cort au prins o scîndură vopsită în roșu, pe care au scris cu litere mari : „Sovhozul cerealier Prjevalski".

Cei 8 tineri au început să are. Pînă la sfîrșitul lunii au mai sosit 15 tractoare și noi entuziaști. Au arat pînă la lăsarea gerului. Iarna a fost grea: viscole neînchipuit de puternice îi introieneau în corturi ; drumuri nu existau. Pînă la Karaganda, cel mai apropit oraș, 300 de km. Sau 50-60 de ore cu tractorul. Mașinile nu puteau circula. Drumuri nu existau. Și de la Karaganda trebuiau aduse alimentele, combustibilul, semințele, materialele de construcție...

Pe drum înghețau, coborau de pe tractoare, alergau în jurul lor, se încălzeau și... mai departe. Dar primăvara i-a găsit pregătiți cu 60 de tractoare, semințe, materiale, cu tot ce le era necesar pentru însămînțări și construcții. Toată iarna și primăvara soseau mereu voluntari din toate colțurile Uniunii : ruși, cazahi, ucraineni și tătari, bieloruși și armeni, gruzini și estonieni, letoni, cecenți... 18 naționalități.

Îmi povestea Sașa Hlipitko o întîmplare din acea primă iarnă de neuitat. Asemenea întîmplări eroice am auzit pe pămînturile înțelenite nenumărate. Doi tractoriști care se întorceau din Karaganda au fost prinși de un viscol îngrozitor. Rusul Vladimir Dolinin și cazahul Nikolai Omarov s-au rătăcit. Au rătăcit 2 zile și 2 nopți prin stepa prinsă în vîrtejul sălbatic al nămeților. Li s-a terminat și combustibilul. Și-au lăsat tractoarele în stepă și au pornit pe jos. Furtunile cu zăpadă umedă alternează, aici, cu viscole aspre, tăioase. Hainele li s-au transformat în sloiuri de gheață. Sleit de puteri, Omarov s-a culcat pe zăpadă. Oricît l-a rugat, oricît l-a scuturat Dolinin, Omarov nu repeta decît : „Numai pot, lasă-mă. Du-te singur. Ferma trebuie să fie pe aproape". Flămînd înghețat, nedormit de 3 zile, Dolinin nu și-a părăsit tovarășul. Încă 7 ore l-a purtat în spate, pînă a ajuns la un cătun cazah. I-au înghețat fața picioarele, mîinile — dar a ajuns. Medicii i-au salvat de amîndoi. Astăzi amîndoi sînt fruntași.

Te întrebi fără să vrei : ce i-a făcut, totuși, pe acești tineri să-și schimbe viața obișnuită, confortabilă, civilizația urbană, cu o viață plină de neprevăzut, de lipsuri și greutăți ? Sașa Hlipitko, de pildă, avea o meserie bună. La Tallin, cîștiga lunar 110 ruble, avea un apartament excelent. Ce i-a făcut pe el și pe tovarășii săi să vină pe aceste pămînturi vitrege ?

Răspunsul e unul singur. Tineretul sovietic, crescut de partidul comuniștilor, visează să săvîrșească fapte mari, eroice.

Bunicii acestui tineret au înfăptuit, pentru prima oară în istoria omenirii, Revoluția socialistă, au apărat tînăra Republică a Sovietelor de intervenție și de bandele albe. Au ridicat țara din moloz și au transformat-o într-o mare putere industrială. E o faptă eroică fără de precedent în istorie.

Părinții acestui tineret au avîntat spre cer turnurile furnalelor și au îngropat sub lanurile de aur toate haturile. Ei au salvat omenirea de flagelul fascist și au înălțat deasupra Reich-ului steagul roșu.

De aceea, cînd partidul a spus : „ne trebuie oameni îndrăzneți și puternici pentru deștelenirea pămînturilor virgine", acest tineret, crescut în romantica marilor vise ale comuniștilor, a răspuns într-un glas. Peste 500.000 de cereri de plecare au fost depuse la comitetele raionale ale Comsomolului numai în primele zile de după chemare.

Dar cred că nu-i vorba aici numai de dorința de a înfăptui fapte de eroism. Ci de ceva mai mult. De o matură înțelegere comunistă a datoriei în fața societății, în fața statului. Tineretul știa : va trăi în comunism. Dar comunismul nu vine de la sine. Ca să-l apropii trebuie să muncești. Trebuie să asiguri cel mai înalt nivel de trai din lume. Iar pentru aceasta e necesar să creezi un belșug de produse...

Tineretul a înțeles că țara, poporul are nevoie de cereale. De multe foarte multe cereale. Trebuiau cereale pentru a mări producția de carne, de lapte, de ouă, de lînă. Trebuiau cereale pentru ajutorarea țărilor prietene, a țărilor slab dezvoltate.

Numai în ținuturile din Kazahstan au sosit în primii doi ani ai deștelenirii 350 mii de tineri, 200 de mii de tractoare, 100 mii de combine și o uriașă cantitate de alte mașini agricole. Mai există în lume o țară care poate asigura în doi ani o asemena tehnică numai unei singure regiuni ?

Încă în toamna lui 1956, sovhozul Prjevalski, unde au sosit cu un an în urmă Sașa Hlipitko și cei 7 tovarăși ai săi, avea 165 de tractoare, 117 combine și 47 mii de hectare de lanuri pe vechile pămînturi virgine.

Dar în faptele mari, se pare, tinerețea nu ține seama de vîrsta calendaristică. Am întîlnit pe pămînturile deștelenite și oameni întineriți brusc, aș spune peste noapte. La sovhozul Cistiunsk din Altai, l-am cunoscut, de pildă, pe Ivan Mihailovici Vasilenko. L-am întîlnit în mijlocul cîmpurilor, gonind pe un cal mărunt siberian. E un bărbat voinic, de statură mijlocie, cu o față rotundă și îmbujorată. Prin ochelarii cu rame subțiri te privesc ochii mici și iuți. Ivan Mihailovici e unul dintre cei mai buni agronomi ai sovhozului. Are 69 de ani. Timp de 28 de ani a fost director de S.M.T. Pentru merite deosebite în această funcțiune i s-a acordat și titlul de Erou al Muncii Socialiste. Apoi s-a pensionat. Avea o casă frumoasă la Barnaul, o pensie personală, a fost cinstit și iubit de oameni. Și totuși Ivan Vasilenko, comunist cu un stagiu de 42 de ani, nu s-a împăcat cu viața liniștită. La chemarea partidului a plecat să lucreze ca agronom.

Vechile așezări cu corturi și apoi case mici, individuale, s-au transformat și se transformă tot mai mult, pe zi ce trece, în mari orașe agricole, cu tot confortul contemporan, de la apeduct la telefon, cu blocuri înalte de 4-5 etaje, cu parcuri, școli — internate, moderne palate de cultură... Și fiecare din ele, într-un adevărat centru al belșugului.

De nerecunoscut au devenit pămînturile Răsăritului. Despre profunda semnificație a acestui proces de renaștere ne pot sta mărturie și cifrele. Iată, de pildă, Kazahstanul : 1000 de paturi și 200 de medici reprezentau asistența medicală a Kazahstanului prerevoluționar. Un medic la 25.000 de oameni. Astăzi, lucrează aici 13.000 de medici, sau, într-un cuvînt, tot atîția cîți sînt în Turcia, Pakistan și Iran, luate împreună, cu toate că în Turcia populația e de trei ori cît în Kazahstan, iar în Pakistan — de 9 ori ! În Kazahstan lucrează astăzi 13 medici la 10.000 de oameni ! În S.U.A., 12,1, în Anglia — 11,4 ! Dacă vom adăuga la aceste cifre și binecunoscutul adevăr că asistența medicală e gratuită, imaginea fostei periferii a Rusiei țariste își va dobîndi adevăratul contur.

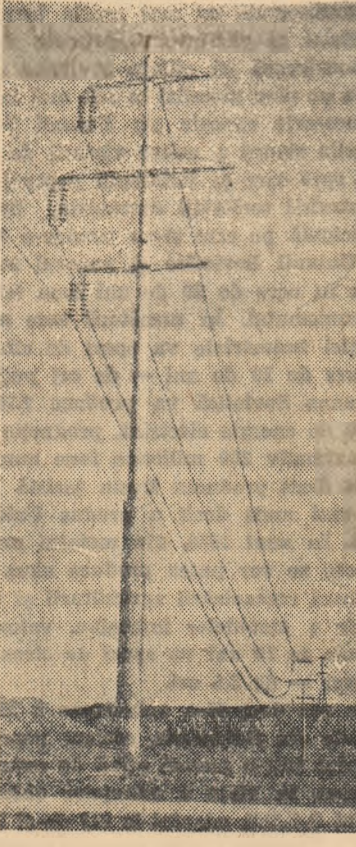
Deosebit de semnificative sînt progresele învățămîntului superior. În Kazahstanul prerevoluționar nu exista nici o instituție de învățămînt superior. Socotit la o populație de 10.000 de locuitori, numărul studenților din Kazahstanul socialist întrece cu mult nu numai țările vecine capitaliste ale Orientului, dar și numeroase state occidentale. În Turcia, 12 studenți la 10.000 de locuitori, în Pakistan — 8, în Iran — 4, în Italia — 34, în Franța — 40, în Germania Federală — 31, în R.S.S. Kazahă — 75 !

Noua sarcină pusă de partid entuziaștilor de a adăuga la belșugul de cereale pe cel al turmelor și cirezilor, a fost întîmpinată cu noi și mari realizări în acest domeniu. Ținuturile altădată sterpe devin nu numai mari producătoare de cereale, ci și de carne, unt, lapte.

Oamenii noi au adus cu ei peste tot și o nouă viață pămînturilor. Pe vechile teritorii pustii au răsărit construcțiile gigantice ale unor noi combinate și uzine, galerii de mine scurmă adîncurile, se înalță turlele sondelor. Bătrînele pămînturi s-au trezit la o nouă viață.

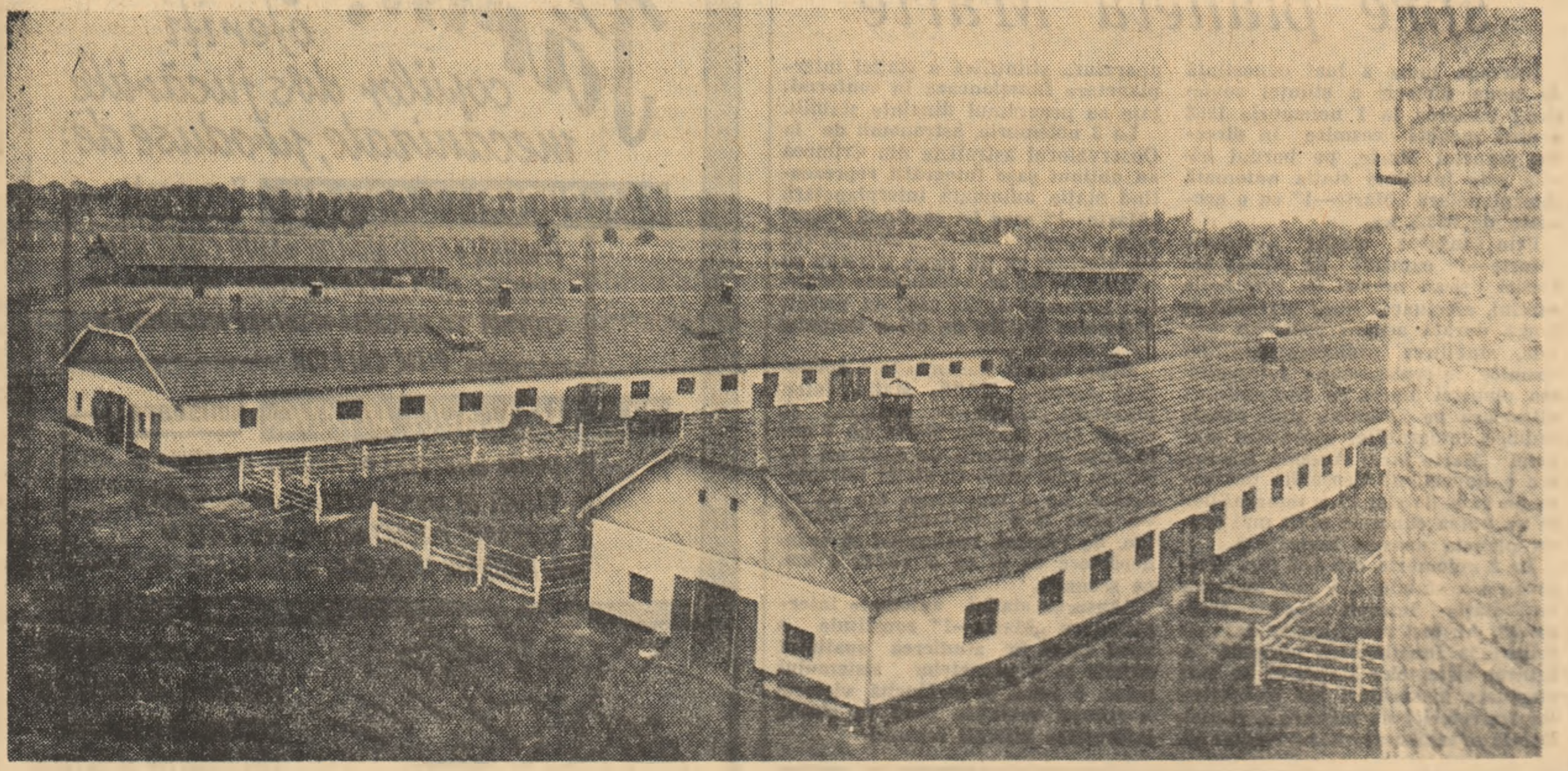
Cu fiecare zi, prind contururi mai vizibile, mai concrete, cuvintele tovarășului Hrușciov din Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. : „Întregul complex de bogății al Răsăritului sovietic va fi pus în slujba măreței cauze de construire a comunismului. Aceasta reprezintă o reînoire cu adevărat comunistă a pămîntului".

(Fragment din volumul *„Unde se întorc cosmonauții"* de **TOMA GEORGE MAIORESCU**).

Liniile de înaltă tensiune — un peisaj tot mai des întîlnit pe meleagurile patriei noastre.

Averea obştească — mîndria colectiviştilor

La gospodăria colectivă din Biled

Fond de bază 11 milioane

In peregrinările sale prin regiunea Banat, scriitorul Petru Vintilă a pornit într-o bună zi din Timişoara spre Sînnicolau Mare. S-a oprit la gospodăria colectivă din Becicherecul Mic, la cele din Şandra, Iecea Mică şi Iecea Mare... A poposit şi la Biled. Rodul observaţiilor sale — cunoscuta culegere de reportaje: „Şoseaua milionarilor". N-au trecut de atunci nici măcar trei ani, dar cîte semne noi ale bogăţiei colective se pot observa pornind pe acelaşi drum! Sînt mai multe şi mai mari magaziile şi pătulele. Lucru firesc, şi producţiile de cereale au crescut. S-au înmulţit grajdurile de vaci, îngrăşătoriile şi maternităţile de porcine, halele de păsări. Fapt tot atît de normal, animalele şi păsările au sporit mult ca număr. Peste grădina de legume a gospodăriei din Biled îşi trimite jetul lung de apă, un aspersor, în 1962 cumpărat. Şi alte şi alte asemenea elemente noi s-au adăugat peisajului cunoscut cu mai puţin de trei ani în urmă.

Tot ceea ce se vede — mulţimea de construcţii, cirezile de animale, apoi utilaje şi maşini, reprezintă într-un cuvînt avutul obştesc al gospodăriilor, „certificatul" care dovedeşte puterea lor economică mereu crescîndă.

Să ne oprim la Biled. Gospodăria colectivă de aici a aniversat nu de mult 12 ani. Ea încheie anul 1962 cu un avut obştesc de peste 14 milioane de lei din care fond de bază, peste 11 milioane. Să pornim pe urmele acestor cifre, să le desluşim rostul şi însemnătatea.

Pînă mai acum 4—5 ani, fondul de bază al gospodăriei din Biled creştea, ce-i drept, dar cam încet. Oricum, pămîntul colectiv, prin intrarea a noi membri, sporea mai repede decît fondul de bază. Cifrele arată că fondul de bază, calculat la suta de hectare de teren, era, în 1957, de 90.000 de lei. A urmat în 1958 o importantă creştere — 160.000 de lei la o sută de hectare. A fost anul în care la Constanţa, a avut loc Consfătuirea ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în expunerea făcută la Consfătuire, a sfătuit pe colectivişti: „Cînd vine vremea împărţirii veniturilor, colectiviştii trebuie să se gîndească la viitor şi ca buni gospodari, să nu împartă pe zile-muncă toate produsele şi toţi banii, ci să repartizeze pentru creşterea avutului obştesc cotele prevăzute de statut". De atunci colectiviştii din Biled au început să se gîndească la viitor cu mai mult temei. Creşterea fondului de bază a continuat tot mai viguros: 214.000 de lei la suta de hectare în 1960, 278.000 anul trecut 350.000 la sfîrşitul acestui an.

Oricît te-ai strădui nu-i cu putinţă să vezi într-o singură zi averea de 11 milioane a colectivei din Biled. Numai la sectorul zootehnic, întins pe cîteva hectare, se găsesc 962 de taurine (vaci şi juninci, 485), 1.748 de porcine, 2.039 de oi, aproape 6.000 de păsări. Pentru adăpostirea acestora au fost ridicate 13 grajduri, 5 îngrăşătorii, 6 maternităţi, 4 coteţe, 2 puiernite, 2 saivane. Dar trebuie văzute şi cele 7 silozuri turn, 2 mori cu ciocănele, 2 tocători de nutreţ şi cele 4 rezervoare ale castelului de apă, pentru a avea o imagine mai completă asupra investiţiilor de milioane făcute de gospodărie în acest sector încontinuu aducător de venituri.

Porneşti în altă parte a satului şi descoperi magazii, pătule, remize, o seră şi alte cîteva construcţii. Şapte autocamioane şi două rutiere cară de pe cîmp roada bogată de porumb. Încă puţin şi-şi vor încheia treaba pentru acest an cele patru motopompe şi aspersorul cu jet lung, utilaje folosite nu numai la grădina de legume, ci şi la o parte din culturile de sfeclă de zahăr şi porumb.

Toate acestea şi multe alte utilaje e imposibil să le vezi într-o singură zi. O avere de peste 11 milioane creată de hărnicia colectiviştilor.

Nu este greu de înţeles că această avere, „pusă la treabă" are darul să sporească mereu, în folosul întregului colectiv şi al fiecăruia dintre membrii gospodăriei. Tovarăşul Sabin Bec, preşedintele gospodăriei, povestea cum, la cumpărarea aspersorului, cîţiva colectivişti s-au îndoit de utilitatea acestui agregat. Dar toţi sînt convinşi acum de foloasele cumpărării lui. Ce s-a întîmplat? De la începutul lunii aprilie, prin partea locului n-a mai plouat deloc. Aspersorul a fost folosit şi pentru udarea o dată, a cîteva hectare de porumb şi sfeclă de zahăr. A fost însă folosit permanent la udarea unei suprafeţe de 24 de hectare cultivată cu cartofi. S-a obţinut în medie la hectar 17.000 kg. În comparaţie cu vecinii care n-au avut posibilităţi de irigare, gospodăria din Biled a scos cu circa 17 vagoane de cartofi mai mult. Agregatul a costat 140.000 de lei. După cum se vede, preţul său a fost aproape recuperat în acest prim an de folosinţă. Dar el desigur, va continua să fie folosit încă mulţi ani de aci înainte. Iată aşadar, un exemplu edificator despre importanţa creşterii continue a fondului de bază.

Dezvoltarea puternică a sectorului zootehnic dovedeşte şi mai convingător însemnătatea creşterii continue a investiţiilor de producţie.

Se ştie bine că munca în sectorul zootehnic, spre deosebire de cea din sectorul vegetal, este continuă, indiferent de anotimpul în care ne-am afla. Pe măsura sporirii efectivelor de animale, creşterea mai multor specii şi creşterea producţiilor, această îndeletnicire, de lucrător în zootehnie, a atras tot mai mulţi oameni. Aşa se explică cum, în acest an, lucrează la zootehnie peste 140 de colectivişti. Pentru ei, ca şi pentru alţii, munca şi-a pierdut caracterul sezonier, ea le asigură venituri în tot timpul anului.

Strîns legat de dezvoltarea creşterii animalelor de producţie mai trebuie reţinut încă un aspect foarte important şi anume, posibilitatea de a se repartiza colectiviştilor la ziua-muncă avansuri băneşti lunare. Sînt anumite perioade, mai ales spre sfîrşitul primăverii şi începutul verii, cînd cultura plantelor de cîmp nu aduce bani. Arvunele la contracte se primesc la începutul anului, cînd griul nu este încă recoltat. Mai tîrziu va începe culesul la porumb, floarea-soarelui, tutun, cînepă. Tocmai în aceste perioade sectorul zootehnic îşi spune cuvîntul. De aici se livrează tone de lapte, animale îngrăşate, ouă, păsări, lînă. Sînt produse care au adus gospodăriei din Biled în primele 7 luni ale anului 1962 nu mai puţin de 1.240.000 de lei. Gospodăria acordă în fiecare lună colectiviştilor avansuri băneşti — cîte 9 lei la ziua-muncă.

Sporirea continuă a fondului de bază are fireşte, efecte dintre cele mai pozitive şi asupra creşterii producţiei vegetale.

În scopul executării în cît mai scurt timp a lucrărilor din cîmp — semănat, întreţinerea terenului şi a culturilor, recoltare, gospodăria foloseşte, pe lîngă mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului, şi propriile sale utilaje. Ea dispune de semănători, tăvăluguri, prăşitoare, secerători şi de alte unelte şi maşini a căror folosire îi asigură efectuarea la nivel agrotehnic corespunzător a tuturor lucrărilor agricole. Producţiile obţinute în acest an, destul de neprielnic, sînt o mărturie convingătoare. De pe întreaga suprafaţă însămînţată cu grîu, 975 de hectare, gospodăria a obţinut în medie la hectar cîte 2.067 kg; la porumb, producţia este de peste 4.200 kg boabe la hectar de pe întreaga suprafaţă de 972 de hectare. Prin depăşirea producţiei de porumb planificate cu aproape 500 de kg la hectar, colectiviştii au hotărît să suplimenteze contractul de livrare către stat cu 195 tone porumb adică au fost livrate 895 tone porumb, faţă de 700 tone cît prevedea contractul. Numai din contractări cu statul, gospodăria colectivă din Biled încasează în acest an aproape 9.000.000 de lei.

După cum se vede, la această gospodărie, milioanele se bucură de mare cinste. Şi pe măsura rezultatelor e şi răsplata muncii colectiviştilor. Să amintim mai întîi că prin sporirea puternică a avuţiei obşteşti, a crescut corespunzător posibilitatea colectiviştilor de a efectua tot mai multe zile-muncă. De pildă, fiecare colectivist a executat în medie anul acesta cîte 240 de zile-muncă. În acelaşi timp, valoarea zilei-muncă a crescut mereu. În 1962 gospodăria repartizează la zi-muncă produse şi bani în valoare de 32 de lei.

T. OPREA

An de an, gospodăria colectivă din Lenauheim, regiunea Banat, a ridicat numeroase construcţii destinate producţiei şi nevoilor gospodăreşti, mărindu-şi şi pe această cale avuţia obştească. Priviţi cîteva din construcţiile zootehnice — atîtea cîte a putut cuprinde obiectivul fotografic.

Cifre şi fapte

● În cadrul averei obşteşti a gospodăriei colective din Recaş, regiunea Banat, construcţiile ocupă un loc de frunte. Din totalul de 5.200.000 lei cît valorau la începutul acestui an mijloacele de bază ale gospodăriei, peste 2.000.000 lei reprezintă valoarea construcţiilor. De la înfiinţare şi pînă acum colectiviştii de aici au înălţat peste 30 de construcţii destinate producţiei şi nevoilor gospodăreşti.

● Urmînd indicaţiile documentelor de partid şi de stat, colectiviştii din Ianca, raionul Făurei, au dezvoltat anul acesta simţitor sectorul avicol. Astfel, de la incubatoarele gospodăriei au fost scoşi aproape 50.000 de pui din care 25.000 au fost crescuţi în gospodărie iar restul au fost vînduţi altor gospodării colective ca pui de o zi. Din păsările crescute de gospodărie, 10.000 vor fi reţinute pentru matcă. După toate calculele, sectorul avicol va aduce anul acesta colectiviştilor un venit bănesc de circa 400.000 lei.

● Cît de mult au crescut efectivele de animale ale gospodăriei colective „11 Iunie" din Pechea, regiunea Galaţi, ne-o dovedeşte cu prisosinţă sporirea an de an a veniturilor băneşti obţinute din acest sector. Faţă de 1.435.700 lei realizaţi în 1960 din creşterea animalelor, în 1961 gospodăria a obţinut din această ramură de producţie 2.162.505 lei, iar anul acesta conform planului, sectorul zootehnic va aduce un venit bănesc de 3.160.000 lei.

● În ultimii ani membrii gospodăriei agricole colective „Revoluţia socialistă" din Sălard, regiunea Crişana, au dezvoltat mult sectorul zootehnic. Astfel, în prezent fermele de animale adăpostesc 466 de taurine, din care 160 vaci de lapte şi 95 de juninci, 889 porcine, din care 154 scroafe şi scrofiţe, precum şi 452 porci puşi la îngrăşat, iar păsări 3.500 capete, din care 195 gîşte.

● Alocînd an de an sume tot mai mari de bani în scopul dezvoltării avuţiei obşteşti, gospodăria colectivă din Sînpetru, regiunea Braşov, are în prezent un fond de bază în valoare de peste 5.000.000 lei, adică circa 400.000 lei la suta de hectare. O bună parte din avuţia obştească o reprezintă animalele de producţie a căror încărcătură la suta de hectare este următoarea: 63 de taurine din care 31,7 vaci, 78,7 porcine din care 7,5 scroafe, 116 ovine şi 1.019 păsări. O dată cu dezvoltarea avuţiei obşteşti au crescut simţitor şi veniturile băneşti care, în anul trecut, s-au ridicat la peste 540.000 de lei la suta de hectare.

Realizările mecanizatorilor sovietici — sprijin de nădejde al mecanizatorilor noştri

Am avut fericitul prilej ca timp de 10 zile, împreună cu un grup de specialişti din agricultură, să vizitez recent Uniunea Sovietică. Membrii grupului nostru au fost însufleţiţi de dorinţa de a cunoaşte nemijlocit minunatele înfăptuiri ale oamenilor sovietici în toate domeniile şi mai ales în agricultură, dorinţă care ne-a fost satisfăcută pe deplin.

Ne-au impresionat în mod deosebit, printre altele, realizările constructorilor comunismului în mecanizarea lucrărilor. La Expoziţia realizărilor economiei Republicii Sovietice Socialiste Ucrainene deschisă la Kiev, de exemplu, am putut vedea amplasate într-un complex utilajele pentru mecanizarea lucrărilor din sectorul avicol, printre care adăpători, cărucioare de transport şi distribuire a furajelor, un automat de numărat păsările etc. Toate aceste utilaje fac ca la un număr de 12 000 păsări să existe un singur îngrijitor.

Tot aici am văzut cum e organizată mecanizarea lucrărilor în grajdurile de porci (adăpatul, transportul furajelor şi evacuarea gunoiului). Este de remarcat faptul că evacuarea gunoiului din grajduri se face cu un transportor cu racleţi, gunoiul fiind încărcat în remorci, fără a se mai folosi muncă manuală. De asemenea, am admirat o gamă variată de tractoare universale pe roţi şi pe şenile, începînd de la tractorul de 20 C.P. pentru lucrarea terenurilor în vii şi pînă la puternicele tractoare de pînă la 220 C.P. pentru lucrări de îmbunătăţiri funciare. Totodată am văzut un variat sortiment de maşini agricole pentru semănat, cultivat, prăşit, combaterea dăunătorilor etc., fapt ce face ca gradul de mecanizare a lucrărilor să fie foarte ridicat. De pildă, la colhozurile şi sovhozurile deservite de staţiunea de reparaţii de la marginea Kievului, vizitată de noi, procentul de mecanizare a lucrărilor era de 100 la sută la păioase, 80 la sută la porumb, 80—85 la sută la mulsul mecanic etc.

Ceea ce ne-a reţinut în mod deosebit atenţia au fost metodele de prelucrare a solului pe rîndurile de porumb. În mod obişnuit la prăşitul mecanic al porumbului rămîn neprelucrate zonele de protecţie pe o lăţime de 10—15 cm de fiecare parte a rîndului şi care de obicei se prăşeşte manual. Pentru a înlătura acest neajuns, agronomul emerit al Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse, Saupukov, a elaborat un sistem de cultivare mecanică a porumbului pe rînduri, excluzînd complet prăşitul manual. Acest sistem constă în adaptarea la cultivatoare a discurilor aciculare de la sapa rotativă. Pe cultivator, concomitent cu cuţitul de prăşit de tip săgeată, se aşează cîte o pereche de discuri aciculare pe fiecare zonă de protecţie. Cu un asemenea cultivator se prelucrează întregul interval dintre rînduri, fără a dăuna plantelor sau sistemului lor radicular. Acest sistem de prăşit se practică de cîţiva ani în colhozurile şi sovhozurile din regiunea Kabardino-Balkară din R.S.S. Armeană, iar în prezent el a fost generalizat în cuprinsul Uniunii Sovietice, cultivatoarele fiind dotate încă din uzină cu discurile aciculare respective. Cultivatoare înzestrate cu astfel de discuri aciculare am văzut atît la Expoziţia economiei din Ucraina, cît şi la Expoziţia realizărilor economiei naţionale a Uniunii Sovietice de la Moscova.

Această metodă valoroasă a început să fie folosită şi la noi în ţară începînd din această primăvară, adaptîndu-se la cultivatoarele C.P.U. discuri aciculare de la sapele rotative. Îndeosebi S.M.T.-urile din regiunea Dobrogea, unde s-a introdus pentru prima dată această metodă, au obţinut rezultate din cele mai bune.

Unul dintre obiectivele cele mai importante pe care am avut ocazia să le vizităm a fost Expoziţia realizărilor economiei naţionale a Uniunii Sovietice de la Moscova. Construită în anul 1939 şi reconstruită în 1954, expoziţia înfăţişează vizitatorului roadele efortului constructiv al celor peste 200 000 000 de oameni sovietici. Ar trebui multe săptămîni pentru ca un singur om să poată vedea tot ceea ce este expus în această vastă expoziţie. Aici am luat cunoştinţă de maşini minunate care stîrnesc admiraţia vizitatorului, maşini-unelte de o înaltă perfecţiune tehnică, maşini agricole complexe, tractorul cu telecomandă ş.a.m.d.

Sfîrşitul vizitei noastre în Uniunea Sovietică a coincis cu sărbătoarea Lunii prieteniei romîno-sovietice. Manifestarea care a avut loc la Casa Prieteniei Popoarelor din Moscova şi la care a participat şi grupul nostru, a prilejuit o şi mai profundă cunoaştere de către noi a realizărilor şi succeselor obţinute de popoarele Uniunii Sovietice în construirea comunismului.

Pretutindeni pe unde am umblat am fost întîmpinaţi cu atîta căldură, cu atîta prietenie, încît amintirea clipelor petrecute în Uniunea Sovietică ne va rămîne întipărită pentru totdeauna în memorie.

Fiecare din specialiştii care formau grupul nostru a învăţat mult din experienţa bogată a făuritorilor comunismului. Întorşi în patrie, vom lupta pentru introducerea şi în unităţile noastre a diferitelor instalaţii şi mecanisme văzute în U.R.S.S. În acest fel vom contribui la continua întărire economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, la înflorirea agriculturii noastre socialiste.

Ing. LAZĂR TOPÎRCEANU
director general
al Trustului Uzinelor de reparaţii

377 de hantri peste planul anual

Consfătuirea de producţie era pe sfîrşite. Luînd cuvîntul, tractoristul Curtamet Rachim, spuse: „Acum, după ce am încheiat cu bine însămînţările de toamnă, în faţa noastră stă sarcina să pregătim cele mai bune condiţii recoltei de prăşitoare din anul viitor. Să pornim deci cu toate forţele la executarea arăturilor adînci de toamnă, astfel încît ziua de 7 Noiembrie să ne găsească cu aceste lucrări pe sfîrşite".

Săptămînile s-au scurs pe nesimţite. În tot acest timp, Curtamet Rachim, ca şi ceilalţi membri ai brigăzii a VII-a de la S.M.T. Valu lui Traian, regiunea Dobrogea, care lucrează pe ogoarele G.A.C. „Unirea" din Agigea, au intensificat mult executarea arăturilor adînci de toamnă.

I-am revăzut de curînd la lucru pe harnicii mecanizatori din această brigadă. Iată-mă pe parcela unde lucrează Curtamet Rachim.

— Am făcut de pe acum 377 de hantri peste planul anual de producţie, îmi spune Rachim. Şi, fără reparaţii.

Între timp, urmăream calitatea lucrului făcut de acest vrednic tractorist. Arătură uniformă şi fără greşuri, la 35—37 cm. cu subsolaj.

Mecanizatorul Curtamet Rachim lucrează în S.M.T. din anul 1955. Folosind cu chibzuinţă întreaga capacitate de lucru a tractorului şi cele mai potrivite viteze de înaintare a agregatelor, Curtamet Rachim a izbutit ca an de an să se situeze printre fruntaşii staţiunii. Anul trecut, bunăoară, a realizat 1.400 de hantri, iar în acest an, pînă la 1 noiembrie, 1.294 hantri. Succesele obţinute se datoresc şi respectării riguroase a normativului de îngrijiri tehnice, zilnice şi periodice.

— Niciodată nu intru în brazdă — spunea Curtamet Rachim — pînă cînd nu m-am asigurat că toate îmbinările sînt bine strînse, pînă nu am introdus vaselină în toate gresoarele. De asemenea, schimb uleiul cu regularitate la termenul stabilit. Toate acestea mi-au asigurat o bună funcţionare a tractorului, ajutîndu-mă să pot executa cei aproape 1.300 de hantri fără reparaţii, numai cu o revizie, şi aceea făcută după realizarea a 1.000 de hantri.

Urcînd la volan, Curtamet Rachim porni la lucru. În urmă tractorul lăsa brazde negre, adînci. Astfel, în anul viitor, colectiviştii din Agigea vor putea obţine producţii mai sporite faţă de cele din acest an.

ION LEŞEANU

Dispunînd de condiţii bune, gospodăria colectivă din Mărăşeşti, regiunea Galaţi, a dezvoltat o puternică fermă de ovine, care aduce însemnate venituri băneşti. În clişeu: o parte din turma de oi a gospodăriei

La gospodăria colectivă „1 Mai" din Cuza Vodă, raionul Călăraşi, numărul păsărilor a sporit în acest an simţitor, aşa cum se poate vedea, în parte, şi din fotografia de faţă.

Printr-o bună furajare şi îngrijire a animalelor, gospodăria colectivă din Palazu-Mare, regiunea Dobrogea, realizează anual producţii de peste 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Iată cîţiva din îngrijitorii-mulgători ai gospodăriei, măsurînd laptele obţinut la mulsoarea de dimineaţă.

Situată în imediata apropiere a Capitalei, gospodăria colectivă din Otopeni a dezvoltat în ultima vreme, printre altele, şi ferma de porci, pentru a contribui la aprovizionarea oraşului cu carne. În fotografie: una dintre îngrijitoare administrînd raţia de nutreţuri porcilor puşi la îngrăşat.

Dezvoltarea agriculturii în anii puterii sovietice

de **MIHAIL MOISEEV,**
membru corespondent al Academiei de Științe agricole „V. I. Lenin"

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis pentru prima dată în istoria omenirii posibilitatea trecerii la marea producție agricolă fără ruinarea țărănimii muncitoare. În condițiile transformării socialiste a satului, micile gospodării țărănești nu au pierit strivite în lupta de concurență, ci, unindu-se treptat, au creat ele însele mari gospodării colective — colhozurile.

Înainte de colectivizare, în U.R.S.S. existau 25 milioane de mici gospodării țărănești. Primele colhozuri au apărut în țară curînd după victoria revoluției, dar acestea erau asemenea unor insulițe în oceanul de mici gospodării țărănești. Mișcarea colhoznică de masă s-a desfășurat în anul 1929. În prezent, în U.R.S.S. există peste 41 000 de colhozuri și peste 8 000 de sovhozuri.

În țară a fost creată o industrie de tractoare, combine și alte mașini agricole, au fost mărite vechile instituții de învățămînt și create altele noi, pentru pregătirea de specialiști pentru agricultură.

Agricultura socialistă, înzestrată cu tehnică modernă și care folosește larg realizările științei, a deschis mari posibilități de dezvoltare a forțelor de producție ale agriculturii și de ridicare a bunăstării țăranilor.

Dezvoltarea agriculturii în U.R.S.S. a fost însă împiedicată de invazia, în 1941 a cotropitorilor germano-fasciști. Agricultura a făcut însă cu cinste față celor mai grele încercări ale războiului și aceasta constituie o mărturie a marii ei viabilități.

În anii postbelici s-a desfășurat lupta pentru refacerea agriculturii distruse de război. În septembrie 1953 a avut loc Plenara C.C. al P.C.U.S. care a trasat măsuri menite să asigure avîntul continuu al agriculturii.

Colhozurile și sovhozurile au fost înzestrate cu un număr din ce în ce mai mare de tractoare și alte mașini agricole, cu cantități tot mai mari de îngrășăminte, s-a îmbunătățit sistemul de organizare și conducere a colhozurilor și sovhozurilor, au fost majorate prețurile de achiziție a produselor agricole, a crescut cointeresarea materială a oamenilor muncii din colhozuri și sovhozuri în sporirea producției. Toate aceste măsuri au dus la accelerarea ritmului de dezvoltare a agriculturii. Dacă înainte de revoluție suprafața însămînțată era de 118,2 milioane ha, în 1953 a fost de 157,2 milioane ha, iar în 1962 — de 215,7 milioane ha.

Această extindere uriașă a suprafețelor însămînțate a putut fi realizată datorită valorificării în Kazahstan, Siberia, regiunea Volgăi, Ural și alte regiuni din estul țării a peste 42 milioane ha de terenuri înțelenite. Ca urmare, a crescut considerabil nivelul producției agricole, îndeosebi producția cerealieră, s-au produs mari schimbări în repartizarea ei geografică. Dacă înainte în regiunea pămînturilor înțelenite se recolta în medie ceva mai mult de 80 milioane tone cereale anual, în 1961 s-au recoltat peste 137 milioane tone. Pămînturile desțelenite au devenit cea mai mare bază de aprovizionare a țării cu cereale și alte produse.

Oamenii de știință și economiștii din S.U.A., care au vizitat regiunile pămînturilor desțelenite, au comparat nu o dată valorificarea noilor pămînturi din U.R.S.S. cu valorificarea de către americani a preriilor din vest. Dar nu trebuie să se uite faptul că valorificarea preriilor în S.U.A. s-a făcut în decursul a multor zeci de ani, în timp ce în U.R.S.S. valorificarea noilor pămînturi s-a făcut în numai cîțiva ani.

Paralel cu extinderea suprafețelor însămînțate s-a îmbunătățit și sistemul de lucrare a solului, au crescut producția la hectar și recoltele globale de culturi agricole.

Pînă nu de mult, puternicele forțe ale marii agriculturi socialiste mecanizate erau îndrumate în special spre dezvoltarea extensivă, spre valorificarea de pămînturi și creșterea suprafețelor însămînțate. În prezent, principalele eforturi sînt concentrate asupra intensificării agriculturii, în așa fel încît de pe o unitate de suprafață să se obțină cu cheltuieli minime de muncă o producție tot mai mare. În același timp cunosc o aplicare tot mai mare mijloacele chimice de combatere a buruienilor, dăunătorilor și bolilor culturilor agricole, introducerea unor soiuri de plante de mare productivitate, îmbunătățirea pămînturilor în vederea ridicării rapide a nivelului agriculturii. În ultima vreme, în U.R.S.S. s-au efectuat importante lucrări în vederea îmbunătățirii structurii suprafețelor însămînțate, reducerii suprafețelor cultivate cu ierburi, ovăz și alte culturi puțin productive și sporirii suprafețelor cultivate cu grîu, porumb leguminoase pentru boabe.

Avîntul agriculturii a permis crearea unei baze furajere trainice. Însilozările de furaj au crescut în ultimii 8 ani de șase ori. Dezvoltarea bazei furajere a creat condiții favorabile pentru creșterea șeptelului și ridicarea productivității lui. În ultimii opt ani producția de carne a crescut în U.R.S.S. cu 3 milioane tone, de lapte cu 26 milioane tone, de ouă — cu aproape 13 miliarde bucăți. Încă în anul 1959 U.R.S.S. a întrecut Statele Unite ale Americii la volumul global al producției de lapte și unt.

★

Care sînt deci principalele rezultate obținute de agricultura U.R.S.S. în cei 45 de ani, de putere sovietică?

Vechiul sistem de agricultură, bazat pe proprietatea particulară asupra pămîntului și celorlalte mijloace de producție, a cedat locul sistemului socialist de agricultură, care se bazează pe proprieatea obștească asupra mijloacelor de producție. În satul sovietic a dispărut pentru totdeauna exploatarea omului de către om, în locul caracterului stihic și anarhic, propriu gospodăriei particulare, s-a introdus dezvoltarea planică a producției agricole obștești.

Cotitură radicală s-a produs și în tehnica și energetica agriculturii. La începutul anului 1961 capacitățile energetice totale ale agriculturii erau de 6,5 ori mai mari decît în anul 1916, iar calculate pe cap de lucrător — de 11 ori mai mari. Animalele de tracțiune folosite în agricultură — caii și boii — au fost înlocuite de tractoare, motoare electrice. Tehnica agriculturii sovietice se perfecționează și se dezvoltă neîncetat.

Crește continuu nivelul tehnic și cultural al colhoznicilor. În satele din Uniunea Sovietică lucrează în prezent milioane de tractoriști, șoferi și combineri.

S-a schimbat și aspectul social al satului. A apărut și s-a dezvoltat o țărănime nouă, colhoznică, monolită din punct de vedere social, unită prin comunitatea de interese economice și spirituale. În colhozuri nu mai există țărănime săracă, fiecare colhoznic și colhoznică, fiecare lucrător din sovhozuri are posibilități egale de a munci, de a-și ridica calificarea, de a fi retribuit în mod egal pentru muncă egală.

Cotitura în economia agriculturii a fost însoțită de o revoluție culturală. În 1920, mai bine de jumătate din populația Rusiei era analfabetă, iar la sate acest procent era și mai mare. În prezent la sate nu numai că a fost lichidat complet analfabetismul, ci se și înfăptuiește învățămîntul obligatoriu de opt ani și pe scară largă — de 11 ani. Milioane de adulți — colhoznici și lucrători din sovhozuri — învață în institute și școli tehnice, în școli de mecanizare, de agronomie și zootehnie, precum și la diferite cursuri. La sate a fost creată o vastă rețea de instituții cultural-educative — cluburi, biblioteci, cinematografe permanente și caravane cinematografice.

Orînduirea colhoznică a transformat radical bazele producției și ale modului de viață a zeci de milioane de oameni ai muncii din satele sovietice, le-a deschis calea largă spre o viață materială și culturală îmbelșugată.

Grandioase sînt perspectivele agriculturii socialiste a Uniunii Sovietice expuse în Programul P.C.U.S. adoptat de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. Congresul a trasat sarcina ca în decurs de 10 ani să se sporească volumul total al producției agricole de circa două ori și jumătate, iar în decurs de 20 de ani — de trei ori și jumătate. Încă în primul deceniu Uniunea Sovietică va întrece Statele Unite ale Americii la producția principalelor produse agricole pe cap de locuitor.

O nouă victorie a științei sovietice

Zborul spre planeta Marte

Întreaga lume a luat cunoștință de noua victorie a științei sovietice: lansarea la 1 noiembrie 1962 a unei rachete cosmice în direcția planetei Marte, pe bordul căreia este instalată stația automată interplanetară „Marte—1" cu o greutate de 893,5 kg.

Prin lansarea stației automate „Marte—1" oamenii de știință sovietici și-au propus ca principale sarcini, efectuarea unor cercetări de lungă durată asupra spațiului cosmic, stabilirea radiocomunicațiilor cosmice interplanetare; fotografierea planetei Marte cu transmiterea ulterioară pe Pămînt, prin canale radio, a fotografiilor suprafeței planetei Marte etc. Această lansare are o importanță deosebită deoarece pe baza datelor și a fotografiilor se va putea cunoaște mult mai precis planeta noastră învecinată.

La 2 noiembrie, ora 6,33 (ora Moscovei) s-a stabilit din nou legătura cu stația interplanetară „Marte—1". Au fost recepționate date cu privire la funcționarea normală a tuturor sistemelor stației și au fost efectuate măsurători ale elementelor traiectoriei de mișcare a stației. Datele telemăsurătorilor dovedesc că aparatura științifică a stației interplanetare funcționează în conformitate cu programul dinainte stabilit.

La 3 noiembrie, astronomii de la Observatorul astrofizic din Crimeea au obținut șase fotografii reprezentînd stația automată interplanetară „Marte—1" care își continuă zborul spre planeta Marte. Fotografierea s-a efectuat cu un mare telescop cu oglindă de 2,6 m. aplicîndu-se receptori electrono-optici care au permis reducerea de 100 de ori a timpului de expunere.

După cum a transmis la 4 noiembrie Agenția TASS, stația interplanetară „Marte—1" continuă să zboare spre planeta Marte. La 3 noiembrie, s-a stabilit de două ori legătura prin radio cu stația interplanetară. La 4 noiembrie, ora 12, ea s-a aflat la o distanță de 975.000 km. de Pămînt, continuînd să se îndepărteze de el cu o viteză 4 km. pe secundă.

Lansarea stației automate interplanetare „Marte—1" constituie o nouă etapă în studierea spațiului cosmic și a planetelor sistemului solar, o nouă și strălucită victorie a științei sovietice pusă în slujba intereselor întregii omeniri.

Actualitatea internațională

„Misteriosul" caz al revistei „Der Spiegel"

În noaptea de vineri 26 octombrie 1962, la Bonn și la Hamburg, în Republica Federală Germană, au fost arestați 14 redactori ai revistei „Der Spiegel", (Oglinda), o revistă care este departe de a fi progresistă și, în unele cazuri, a atacat chiar violent comunismul. Sîmbătă la prînz, în urma mandatului lansat de către procurorul din Karlsruhe, a fost arestat redactorul șef al revistei, Rudolf Augstein și, în același timp, era arestat în Spania, de către autoritățile franchiste, Conrad Ahlers, redactorul șef adjunct al revistei, care își făcea concediul acolo. De asemenea, s-a anunțat ulterior că au fost arestați mai mulți ofițeri superiori ai Bundeswehrului în legătură cu acțiunea lansată împotriva revistei „Der Spiegel".

O dată cu aceste acțiuni, la Hamburg și la Bonn au fost sigilate și percheziționate redacțiile acestei reviste, au fost confiscate diverse acte și arhive redacționale iar toate convorbirile telefonice au început să fie interceptate nu numai la „Der Spiegel" ci în întreaga casă a presei din Hamburg.

În mod oficial s-a anunțat că arestările au fost ordonate în urma publicării în revistă a unui articol despre manevrele „Fallex 1962", în care ar fi fost dezvăluite secrete militare. Cîteva amănunte arată de la început fățărnicia acestui pretext oficial. În acest sens este de relevat faptul că însuși ministrul de justiție de la Bonn, Stammberger (reprezentant al partidului liberal-democrat) nu știa nimic despre aceste arestări. În schimb, cîțiva funcționari inferiori ca Werner Marx, unul din protejații ministrului de război Franz Ioseph Strauss sau Von der Heydte, fost ofițer hitlerist, actualmente general de brigadă în Bundeswehr, s-au ocupat direct și personal de „afacerea" „Der Spiegel".

Care sînt motivele reale care au provocat măsurile polițienești?

„Der Spiegel" a publicat o serie de articole în care a criticat vehement politica de înarmare nucleară a ministrului de război Franz Ioseph Strauss. Aceeași revistă a dezvăluit interesele financiare personale ale ministrului de război cu ocazia dezvăluirilor scandaloase făcute o dată cu descoperirea unei mari afaceri de corupție „Fibag". De aceea, opinia publică vest germană consideră că acțiunile samavolnice împotriva revistei „Der Spiegel" reprezintă o manifestare a modului în care autoritățile vest-germane înțeleg să reprime orice opoziție împotriva politicii sale și, în același timp, o răzbunare directă și personală a ministrului de război, Strauss. 48 de oameni de cultură vest-germani (scriitori, artiști, regizori, actori) au publicat o declarație în care cer „acestui ministru (Strauss) discreditat din punct de vedere politic, social și personal, să se retragă" și condamnă cu hotărîre acțiunile polițienești împotriva revistei „Der Spiegel". Ziarul englez „Evening Standard", subliniind că „acțiunile de gestapou ale siguranței bonniste au scos la iveală faptul că guvernul Adenauer-Strauss a renunțat la masca sa democratică", remarca, de asemenea, faptul că arhivele revistei „Der Spiegel" conțin multe secrete politice din timpul războiului hitlerist, periculoase pentru o serie de miniștri și ofițeri, iar confiscarea unor asemenea documente compromițătoare era menită să-i elibereze de frică.

Merită a fi consemnat faptul că ziarul social-democrat „Neue Rhein Zeitung" care în momentul interzicerii Partidului Comunist din Germania, nu numai că n-a luat atitudine împotriva acestei măsuri fasciste, dar a și încercat s-o justifice, este obligat să scrie acum textual, următoarele: „metode ca acestea folosite împotriva revistei „Der Spiegel" au fost folosite pentru întîia oară, pe scară mare, acum 6 ani, cu ocazia interzicerii Partidului Comunist din Germania".

Relatările agențiilor de presă semnalează demisia ministrului de justiție de la Bonn, în semn de protest față de faptul că aceste măsuri polițienești au fost luate fără știrea sa, încordarea relațiilor dintre cele 2 partide de guvernămînt, creștin-democrat și liberal-democrat, ceea ce ar fi provocat amînarea vizitei cancelarului Adenauer la Washington.

Ceea ce este sigur, afacerea judiciară „Der Spiegel" seamănă foarte bine cu înscenările efectuate altă dată de naziști în al III-lea Reich, reprezintă un fel de repetiție generală înaintea aplicării legilor excepționale promovate de revanșarzii de la Bonn, este încă o treaptă pe calea lichidării resturilor de libertăți democratice în R.F.G.

ION MIHAILEANU

Știința în ajutorul agriculturii

U. R. S. S.

Presa sovietică a publicat articolul „Taina apelor provenite din topirea zăpezii" semnat de Lavrovski. Autorul informează pe cititori asupra uimitoarelor experiențe efectuate în laboratorul de biofizică al Institutului de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare din Tomsk (Siberia). Oamenii de știință de la acest laborator au efectuat o serie de experiențe care au arătat că apa provenită din topirea zăpezilor sporește considerabil greutatea porcilor și păsărilor, acestea dau mai multe ouă. Legumele stropite cu o astfel de apă dau o recoltă de două ori mai mare decît în mod obișnuit. După cum se știe, apa provenită din topirea zăpezii se transformă primăvara în apă obișnuită și de aceea nu aduce foloasele așteptate culturilor. Oamenii de știință au propus să se pregătească din timp rezerve de apă provenită din topirea zăpezilor pentru a se stropi cu ea legumele și a o adăuga în nutrețul vițelor.

★

Călirea semințelor și a răsadurilor la o temperatură variabilă permite să se obțină recolte bogate de legume foarte timpurii. Astfel de experiențe efectuează de mulți ani agronomul A. E. Voronova, șefa punctului de sprijin din raionul Dalmatovo al stațiunii experimentale din Șadrinsk (Ural).

În fiecare an, timp de două săptămîni din luna februarie, înainte de însămînțare, A. E. Voronova călește semințele de roșii, castraveți, porumb și alte plante. Ea le supune acțiunii unor temperaturi pozitive și negative. La fel călește și răsadurile.

Rezultatele obținute sînt dintre cele mai promițătoare: anul trecut, ca și în anii precedenți, s-au obținut nu numai mai multe legume decît înainte, ci și recolta lor a fost mult mai mare decît în mod obișnuit. Astfel, roșiile care în raionul Dolmatovo se coc în august, aici au început să se coacă în primele zile ale lunii iulie. Iar recolta de fructe dată de plantele „călite" a fost de trei ori mai mare decît prin aplicarea agrotehnicii obișnuite.

În anul viitor, în toate gospodăriile raionului, legumele vor fi însămînțate cu semințe călite după metoda lui A. E. Voronova.

R. P. D. Coreeană

Profesorii și studenții Institutului de agronomie din Vonsan, provincia Kanvon, acordă țăranilor provinciei un substanțial ajutor tehnico-științific efectuînd cercetări în cele mai actuale probleme ale agriculturii R.P.D. Coreene.

Printre altele, a fost realizat un ierbicid pentru combaterea buruienilor care cresc în număr mare pe terenurile de luncă ale țării. A fost construită o mașină-combină pentru plantațiile de orez, care poate executa simultan cîteva lucrări: trasarea brazdelor, bătătorirea solului, introducerea îngrășămintelor, însămînțarea, afînarea și acoperirea cu pămînt a semințelor însămînțate. Noua mașină este suspendată pe un tractor și poate însămînța 6 tembo de teren pe zi.

La Institutul de agronomie din Vonsan au fost obținute, de asemenea, noi soiuri de semințe, adecvate condițiilor climaterice ale țării. S-au obținut noi soiuri de porumb hibrid, au fost separate bacterii care previn putrezirea cartofilor.

Se desfășoară cu succes lucrările de cercetare pentru obținerea unor noi soiuri de grîu care ajunge repede la maturitate, se studiază care soiuri de legume sînt mai avantajoase pentru o regiune sau alta a țării, ce fel de culturi agricole pot fi însămînțate pe versanții munților etc.

Succesele obținute în munca de cercetare sînt verificate în practică, pe parcelele experimentale ale institutului și pe plantațiile experimentale speciale, iar după aceea sînt introduse treptat în practica agricolă.

Pe lîngă aceasta, studenții și profesorii institutului din Vonsan au ajutat cooperativele agricole din apropiere să elaboreze un sistem riguros științific de introducere a îngrășămintelor, adecvat solului regiunii. De asemenea, au acordat ajutor tehnic în cultivarea răsadurilor de orez în sere uscate, ceea ce a permis repicarea lor pe 50 la sută din terenurile irigate, contribuind astfel la creșterea considerabilă a producției de orez la hectar.

R. P. Mongolă

La sfîrșitul celui de-al treilea plan cincinal suprafața culturilor legumicole a Mongoliei se va ridica la 753.000 ha. În aceste condiții, una din problemele de importanță primordială este obținerea de noi soiuri de legume, adaptate la condițiile țării.

De pe acum în gospodăriile agricole de stat și la stațiunile experimentale se desfășoară o muncă intensă pentru obținerea de noi soiuri de legume.

Ca rezultat al muncii depuse în ultimii trei ani de oamenii de știință, au fost realizate 5 soiuri noi de varză și 12 soiuri noi de semințe de napi, care s-au adaptat cu succes la condițiile climaterice ale R.P. Mongole.

R. P. Ungară

Viața păsărilor și animalelor ridică probleme curioase pentru cercetători. Observînd îndeaproape obiceiurile specifice ale păsărilor de curte, colaboratorii Institutului de cercetări avicole din Budapesta au elaborat noi metode.

Unul din procedeele folosite cu mult succes este fecundarea artificială a curcilor. Această metodă de reproducție este foarte rară în avicultură și punerea ei la punct constituie o sarcină foarte complexă. Ea este însă foarte necesară deoarece curcanii, în special cei de la marile ferme avicole, provoacă răni curcilor smulgîndu-le penele și lovindu-le cu ciocul. Curcile rănite cresc mult mai încet și ouă mai puțin. De cînd curcanii au fost ținuți la distanță și curcile au fost fecundate artificial, șeptelul a devenit mai sănătos, iar puii care se nasc prin acest procedeu sînt la fel cu ceilalți în ceea ce privește calitatea și numărul.

ȘTIRI EXTERNE

● A. I. Mikoian, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a avut în dimineața zilei de 3 noiembrie o convorbire prietenească cu Fidel Castro, prim ministru al guvernului revoluționar al Cubei, în legătură cu problemele situației internaționale. La întîlnire a fost de față A. I. Alexeev, ambasadorul U.R.S.S. în Cuba.

● Comitetul politic special al O.N.U. a adoptat cu 60 de voturi pentru, 16 contra și 21 abțineri un proiect de rezoluție propus de 33 de delegați afro-asiatici, prevăzînd măsuri serioase împotriva Republicii Sud-Africane. Adoptarea acestei rezoluții reprezintă o serioasă înfrîngere a colonialiștilor vechi și noi care sprijină rînduielile rasiste din Republica Sud-Africană.

● Aproximativ 5 000 de soldați ai Arabiei Saudite și Iordaniei au pătruns zilele trecute pe teritoriul Yemenului. În luptele cu armata tinerei republici, au fost uciși aproximativ 3 000 de soldați inamici, restul fugind în panică și părăsind armele și echipamentul.

● Președintele J. Kennedy a avut la 3 noiembrie o convorbire cu reprezentanții S.U.A. la O.N.U. și cu alte persoane oficiale de înaltă răspundere din S.U.A. În cadrul acestei consfătuiri s-a discutat „problema în legătură cu progresul tratativelor cu U Thant, secretarul general provizoriu al O.N.U. și cu Uniunea Sovietică, privind traducerea în viață a propunerilor conținute în mesajele schimbate de N. S. Hrușciov și John Kennedy".

● Președintele Indoneziei, Sukarno, a sosit la 4 noiembrie la Tokio într-o vizită neoficială de două săptămîni în Japonia.

● În partea de est a Mării Egee au început la 4 noiembrie manevre navale ale țărilor N.A.T.O., la care participă forțele maritime militare ale Greciei, Turciei și Angliei. Aceste manevre vor dura pînă la 10 noiembrie.

● Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a sosit la 3 noiembrie la Moscova.

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii